

11 Предалъ си ны както овцы за яденѣ, и възвыцыте распръсналъ си ны.

12 Продалъ си людѣте Твои безъ цѣнѣ, и не си умножилъ (богатството Твое) ꙗко проданъта мѣ.

13 Поставилъ си ны поношеніе въз сосѣдыте наши, въз присмѣхъ и поруганіе въз оныя които сѣ около насъ.

14 Поставилъ си ны прикаска междѣ народыте, главоклатенѣ междѣ людѣте.

15 Секій день срамо ми (ѣ) предъ мене, и стыдо личенъ велива ме.

16 За гласѣтъ на-оногова който ми се поругава и безчества ме: за непріятелѣтъ и отмъстителѣтъ.

17 Сички тѣмъ пристигнаха на насъ, (нѣ) обаче не Те заковарихме, и не отфърлихме завѣтатъ Твой:

18 Нито се върна назадъ сърдцето наше, нито се отклониха стѣпките наши ꙗко пѣтъатъ Твой:

19 И ако да си ны сокръшилъ въз мѣстото звѣрско, и покрълъ си ны со сѣнѣкъ смъртна.

20 Ако да заковарѣвахме името на-Бога нашегѣ, и вдигнѣвахме рѣцете наши камъ Бога чужда.

21 Богъ не щеше ли да искѣдѣва това? Защото Той знае тайныте сърдечны.

22 Че заради Тебе убивамесе ката день: кромимесе както овцы за кланѣ.

23 Востани, защо ли спавашъ, Господи? востани, и не дѣй ны отфърла завсегда.

24 Защо ли скривашъ лицето Твое? заковарашъ ли бѣдствіето наше, и притѣсненіята наши?

25 Защото се смири дори до перстъ дѣшлата наша: прилѣписе на землата ѹтробата ни.

26 Востани на помощъ наша, и избави ны заради милостыта Твоя.